

Jézus Urunk tanítása

2019. január 4.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik meghallottátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve elzarándokoltatok e helyre.

Köszöntöm mindazon testvéreimet is, akik ismételve, a fájdalom, szenvedés Golgotáján lélekben kísérték el, hogy eggyé válhassatok a kegyelem szeretetével.

A mai nap tanítása felétek nem volt ismeretlen számotokra, hisz ez a tanítás már pár évvel ezelőtt jelen volt számotokra¹, hisz a mai tanítás arról szólt, hogy, ugye, Keresztelő Jánosnak vannak tanítványai, és vannak a farizeusoknak is tanítványaik, akik böjtölnek, és utána észreveszik, hogy a Mesternek, a Názáretinek is vannak tanítványai, de azok pedig miért nem böjtölnek? S a nép sokaságában egy páran oda mennek Hozzája, és megkérdezik Jézust, a Názáretit, hogy:

– A Te tanítványaid miért nem követik azt az *Írást*, ami szerint Keresztelő János tanítványai és a farizeusok, hogy böjtölnek?

Erre Én, Jézus Krisztus Uratok, a Mester megválaszolom nekik, hogy:

– Jelen van a násznép, és a násznépnek ott van jelen a vőlegény.

Akkor először kérdezem, hogy:

– Ugye, a násznép sem böjtöl, mert együtt van a vőlegénnyel. Ezért mondom, majd jönnek napok, amikor a vőlegényt elviszik, és akkor azokban a napokban majd böjtölnek.

Ugye, el kell ezen gondolkozni, hogy a tanítás első része, az nem az *Új Evangélium* tanítását tükrözi számotokra, hanem arra akar rávezetni benneteket, ahogy ti mondjátok, az *Ószövetség* tanításából erőt merítve, hogy hogyan és miképpen fogadjátok el a tanítást és a böjtölést.

S akkor mondtam, hogy:

– Ha majd elviszik a vőlegényt, akkor majd azokban a napokban már böjtölnek.

De hogy ezt jobban meg lehessen érteni, példabeszédet is adtam számukra. A példabeszéd pedig így szól, hogy egy ruhadarabra, ugye, nem új ruhadarabból vágjátok ki a foltot, és varrjátok rá a régire, de ha mégis így teszitek, akkor az új kiszakítja a régit, és még nagyobb lesz rajta a szakadás. Tehát ezen el kell gondolkodni, hogy az *Új Evangélium* tanítása és a *Régi*, azok hogy' kötődnek egymáshoz, és hogyan lehet a követésben felismerni, elfogadni, mert az *Új* már arról szól felétek és hozzátok, ahogy Én, Jézus Krisztus Uratok jelen vagyok, a *Régi* pedig még csak a jövődőlésében van jelen, hogy: Eljön az idő, amikor a

---

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A böjt kérdése* (Lk 5,33–39).

Messiás megszületik, elhozza a Fényt, a békét és a szeretetet. S erre sokan és sokan várnak, vágyakoznak.

És most ez a tanítás már az *Újszövetség* tanítását nyújtja számotokra, hogy az *Újat* hogyan és miképpen ismerjük fel, és fogadjuk el, és próbálunk a szerint élni és cselekedni.

De ugye, a példabeszédben nemcsak ezt az egy példabeszédet, hanem a másikat is felhoztam számotokra, hogy, ugye, megjelenik az új bor az új termésében, s akkor ezt az új bort, ha be akarja valaki régi tömlőbe tenni, ami nem való bele, de ha mégis úgy teszi, akkor, ugye, mi történik? Az új bor a régi tömlőt szétnyomja, szétvágja, szertefoszlik, és megsemmisül a tömlő is, és a bor is semmivé válik. Ezért hát azt mondtam: Az új bor új tömlőbe való, ahol megmarad, ahol érlelődik, és ha eljön az idő, akkor érzitek a különbséget a változás részében.

Ezért hát fontos elgondolkodni, hogy ti, akik most a jelenben éltek, felismeritek tanításomat, és követtetek, hogy ti az *Új Evangélium* szerint felismeritek az evangelizálást, és a szerint éltek és cselekedtek, és nem akartok kimondottan a *Régihez* kötődni, mert a *Régit* fel lehet ismerni, lehet érezni, s lehet elfogadni a tanítást is, az olvasást is, a megtapasztalást is, mert az számotokra egy példa, hogy a *Régi tanítások* a jövőbeli életükben voltak jelen a felismerésében és az elfogadásában. De ahogy a Mester, vagyis még most mondhatjuk azt: a Messiás, aki megszületett, aki Ember lett, és aki elhozta a Fényt, a békét és a szeretetet, az már az *Új Törvények Evangéliumát* hirdeti számotokra a felismerés megtapasztalásában.

Hisz hogy is kezdődött az eleje?

Hogy: Keresztelő János tanítványai és a farizeusoké.

Ugye, tudjuk a tanításokból, hogy a Keresztelő János, az előhírnök volt a megjövendölésében. Hisz ő mit mondott?

– Én itt vagyok, mert aki küldött engem. De aki utánam jön, az előbb volt, mint én vagyok.

Fel lehet ismerni a tanítás mondanivalóját és az elfogadását, hogy a szeretet kegyelme és ajándéka megadja számotokra is, hogy hogyan és miképpen ismerjük fel ennek a mondanivalóját.

És a böjtölés, az mit nyújt számotokra?

A böjtölés nem csak azt, hogy a testtől megvonod az ételt, és azt mondd: „Böjtölök.” Mert ezt a böjtöt is el lehet fogadni, és fel lehet ajánlani. De van olyan böjt is, amikor az ima által, a felajánlás által, a felismerés által az *Evangélium tanításának* elfogadása által hogyan és miképpen böjtölök, hogy mit adok önmagamból egy felebarátnak, egy testvérnek, akinek éppen szüksége van talán az én szeretetemre, talán az én imámra, talán az én közbenjárásomra, hogy felismerje mindazt, ami éppen körülötte zajlik a mindennapokban a kegyelem által. Mert nemcsak az a böjt, amikor az ételt megvonjátok a testetektől, hanem az is böjt lehet, amikor a várakozás vágyakozásában egy kicsit többet adsz ki önmagadból, vagy felajánlasz önmagadból egy jó szándék reményében a kegyelem működésében. És akkor a böjtben azt mondom, hogy: „Talán most ezt

és ezt egy kicsit mellőzöm az én mindennapi életszokásomból.” Hogy ki mit, hogyan és miképpen, azt reátok bízom. Mindenki saját maga érzi, hogy mikor hogyan és mire van szüksége. De valamit, ha mellőzök, és felajánlok, az is bőjt lehet. De az is bőjt lehet, ha azt mondom, hogy „most többet vállalok, talán egy felajánló ima által, talán egy közbenjáró segítség által, talán a munkám által, mert figyelek arra, akinek szüksége van az én felajánló bőjtöm eggyé válásának felismerésére”, hogy nem mindig csak az a bőjt, amikor az ételt megvonjátok a testetektől. Az is lehet bőjt, mikor éppen valamit kihagysz a mindennapi szokásodból, amikor úgy érzed, hogy „most ezt és ezt kihagyom, és ez helyett talán most felajánlok egy imát a közbenjáró segítségért”, és érzed, hogyan és miképpen kapcsolódik feléd és hozzád a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Fontos, hogy ezekre tudjunk figyelni, elfogadni, és megpróbálni a szerint élni és cselekedni. És akkor már számotokra is megmagyarázott lesz ez a példabeszéd, hogy az *Új* és a *Régi* nem keveredik: megvan a *Réginek* a tanítás-szokása, és megvan az *Újnak*, hogy hogyan kapcsolódunk bele, hogyan ismerjük fel, és hogyan próbálunk együttműködni e tanítás szeretete által, hogyan fogadom el az *Új Evangélium* tanítását, amely segítséget nyújt a mindennapi életemben és a felismerésben, amelyben jelen vagyok. Mert ha ezeket mind felismerem és elfogadom, akkor már tudom, hogy milyen a Szentléleknek az ajándéka, amellyel eggyé válhatok, és ez által működik rajtam és bennem, és megmagyarázza mindazt, amire szükség van a mindennapi élet kegyelméhez.

Így a mai tanítást e hónap tanításából emeltem ki számotokra, de tudod, testvérem, még most az öröm szeretetében vagytok jelen, még érzitek a Fénynek a ragyogását, érzitek a szeretet jelenlétét, és érzitek az ünnepnek a kegyelmét, amelyben együtt éltetek, s amelyből erőt lehet meríteni, különösképpen akkor, amikor nem kimondottan ebben az ünnepben vagy, amikor visszazökkentek, ahogy mondani szoktátok, a mindennapi élet kerékvágásába, és szinte mondjuk azt, hogy „összecsapnak a hullámok felettem, hogy mitévő legyek?” Ilyenkor ebből a szeretetből, ebből az örömnépből, ebből a kegyelemből próbálj magadnak erőt adni a felismerés elfogadásához, s akkor mindjárt nem lesz olyan nehéz a mindennapi élet, és akkor tudsz örülni annak a napnak, amelyben éppen jelen vagy, tudsz örülni a megpróbáltatásnak, amely éppen megjelenik előtted, és tudsz örülni annak, amikor talán nem kimondottan olyan az élet kegyelmének működése, ahogy most érzed, amikor úgy érzed, hogy vannak megpróbáltatások, nehézségek, fáradtságok, fájdalmak. De ezeket is át lehet fordítani e szeretet felé az öröm erejével, az ünnep kegyelme megvilágításában. És akkor érzed, hogy: „Igen, Uram, Te velem vagy, nemcsak az ünnep szeretet-fényében, Te velem vagy akkor is, amikor egy kicsit nehéz a mindennapi élet, és ezt mutatod meg számomra, hogyan lehet e ünnep varázsává és kegyelmévé változtatni a mindennapokban, a mindennapokhoz.”

És ennek szeretetének fényében áradjon reátok áldásom. Töltse be szíveteket és lelketeket, hogy ez a melegség, ez a szeretet, ez az öröm és ez a béke nyugalma öleljen át benneteket, és vezessen a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom, az ő közreműködésével, hogy töltsen el szíveteket, lelketeket, és vezessen a mindennapokban, a mindennapokhoz, amely előtt álltok.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme, szeretete, öröme és békéje töltsen be szíveteket, lelketeket, hogy működjön rajtatok és bennetek. És akkor ezt az esztendőt is, amelyet megkezdtek, örömmel tudjátok elfogadni. De itt hozzáteszem azért most is, hogy – az elmúlt évekhez kapcsolódva –, hogy ez az év sem lesz olyan, mint eddig volt. Itt is egy kicsit fel kell készülnötök a nehézség megpróbáltatásához. És most nem azt a megszokott szót mondom nektek, amire azt mondjátok, hogy: „Igen, Uram, egy kakasléppel talán nehezebb.” Most azt mondom: Legyetek felkészültek, és éljen bennetek a szeretetem, a békém és az örömöm.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!